

ת"פ (נתניה) 43318-12-23 - מדינת ישראל נ' איזוי איליאזרוב

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 43318-12-23 מדינת ישראל נ'
איליאזרוב

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות משטרת ישראל

נגד

הנאשם: איזוי איליאזרוב

בשם המאשימה:

בשם הנאשם: עו"ד אודי עמר

גזר דין

1. בפתח ישיבת ההוכחות הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר, במסגרתו הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. מכתב האישום המתוקן עולה כי ביום 17.12.23 בשעה 15:30 לערך הגיע הנאשם למכולת ברחוב רמז בנתניה (להלן: המכולת), שם שהו אותה עת בעלת המכולת גב' סבטלנה ורניק והמתלונן מר א"ק, שהוא לקוח ותיק במקום. הנאשם והמתלונן מכירים מזה מספר שנים. הנאשם, שהיה נתון תחת השפעת אלכוהול, נטל בירה מאחד המקררים, שילם לסבטלנה סכום חלקי באומרו: "אני עושה במכולת מה שאני רוצה", ועזב את המקום. בחלוף כשלוש שעות שב הנאשם למכולת, נטל את המצית של המתלונן והתגרה בו: "עכשיו זו המצית שלי". בשלב זה התפתח ויכוח בין השניים, במהלכו אמר הנאשם למתלונן: "אם אתה גבר צא החוצה". כשיצאו מהמכולת בעט הנאשם במתלונן והפילו ארצה. כשניסה האחרון לקום, בעט הנאשם בעוצמה בפניו, וגרם לו לאבד את הכרתו למשך מספר דקות. בעודו שרוע על הארץ, בעט הנאשם ברגליו של המתלונן, ושלה ידו לפניו. בשלב זה הורחק הנאשם בידי עוברי אורח, ועזב את המקום. בתוצאה ממעשיו של הנאשם נחבל המתלונן בפניו ודימם מאפו, ופונה באמבולנס לקבלת טיפול רפואי בבית החולים "לניאדו". בשעה 20:20 לערך שב

עמוד 1

המתלונן למכולת, אז התפתח ויכוח חוזר בינו לבין הנאשם, אשר הוביל לאירוע אלימות.

2. ב"כ המאשימה פירטה את האינטרסים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו. היא ביקשה לזקוף לחומרה את האופן בו יזם הנאשם את מעשי האלימות ללא כל התגרות מצדו של המתלונן, ואת פוטנציאל הנזק למתלונן על רקע אובדן ההכרה שחוה. היא הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע את מתחם העונש בין 10-20 חודשי מאסר בפועל. הנאשם יליד 1976 ולחובתו ריבוי הרשעות קודמות רלוונטיות ומכבידות (עת/1), בגין חלקן ריצה עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. בהרשעתו האחרונה נדון למאסר בפועל בן 21 חודשים, ממנו שוחרר כחמישה חודשים בלבד עובר לאירוע דנן, ולמאסר על-תנאי בר הפעלה בן 6 חודשים (עת/2). אלו לא הרתיעוהו מלשוב על מעשיו הרעים. כן הפנתה לקביעות בגזר דינו האחרון של הנאשם, לרבות התייחסות לניסיון גמילה שלא צלח והמלצה שלילית (אז) של שירות המבחן. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל ולהפעיל את המאסר על-תנאי במצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל, בתוספת מאסר על-תנאי, פיצוי למתלונן, קנס והתחייבות. כן ביקשה להפעיל התחייבות בסך 2,000 ₪ (כבר עתה ייאמר, כי בעתירתה להפעלת התחייבות נפלה ב"כ המאשימה לכדי שגגה. עיון בגזר הדין עת/2 מגלה כי הופעלה במסגרת התחייבות קודמת, אך לא הוטלה התחייבות חדשה).

3. ב"כ הנאשם, בהגינותו, הכיר בחומרת מעשיו של הנאשם, בדגש על הבעיטה בראשו של המתלונן שגרמה לו לאבד את הכרתו. בצד זאת, ביקש לקבוע כי הנזק שנגרם למתלונן הוא מינורי, דימום באף, ולראיה, המתלונן שוחרר במהרה מבית החולים, ובחלוף פחות משעתיים מהאירוע שב למכולת כדי להתעמת עם הנאשם. ב"כ הנאשם הפנה אף הוא לפסיקה, וביקש לקבוע את מתחם העונש בין מספר חודשי מאסר לשנת מאסר בפועל. הנאשם הודה במיוחס לו, קיבל אחריות על מעשיו, וחסך מהמתלונן את הצורך במתן עדות. אמנם, מדובר בנאשם אשר "בילה זמן יקר וארוך מחייו בבית האסורים, יחד עם זאת מדובר בנאשם שעלה ארצה, חווה קשיי קליטה. לצערנו הקשיים האלה הוליכו אותו למחוזות לא טובים ופיליליים". הנאשם דר רחוב נעדר גורמי תמיכה, נתון במעצר מאז יום 17.12.23 בתנאים קשים וצפופים. ב"כ הנאשם ביקש לנקוט מידת הרחמים, "למקם את הנאשם קרוב לאמצעו של המתחם אבל מלמטה", ולהפעיל את המאסר על-תנאי כשחלקו חופף לעונש שייגזר על הנאשם.

הנאשם ביקש להסתפק בתקופת מעצרו. לדבריו, הוא סובל מבעיות בריאותיות, בתו מעוניינת להינשא, בנו התדרדר לסמים "כי אני בבית סוהר. אמא שלו לא יכולה לשלוט עליו הוא מקשיב רק לי. אני חייב להיות איתו. אני מבקש להסתכל על הצד שלי". הנאשם ביקש לאפשר לו להשתתף בטיפול לגמילה מסמים מחוץ לכותלי בית הסוהר, והודיע כי הוא מתחייב "לעשות כל שבוע בדיקות שתן דרך מרכז יום", משלטענתו הוא מעונין להשתקם.

דיון

4. מתוך ע"פ 4143/18 פרוק גית נ' מדינת ישראל (10.10.18) פסקה 8:

"עבירות האלימות הן מהחמורות שבעבירות, פגיעתן קשה, והן מערערות את בטחונם האישי של אזרחי המדינה ותושביה. עמד על כך בית משפט זה בקובעו: "יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי כי ידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשתית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג ובריח" (ע"פ 7555/11 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (18.7.2012))."

5. מעשה העבירה שביצע הנאשם רובץ כל כולו לפתחו, ובאשמו הבלעדי. הוא נהג במתלונן באדנות, נטל את רכושו, קנטר אותו, ולאחר מכן תקף אותו בברוטליות - הפילו בבעיטה לארץ, ואז המשיך ובעט בעוצמה בפניו באופן שגרם למתלונן לאבד את הכרתו. אפילו בשלב זה, כשהמתלונן מצא עצמו שרוע ללא ניע, המשיך הנאשם במעשיו, בעט ברגליו של המתלונן ושלח ידו לפניו. רצף הפעולות האלימות שלא פסקו כשהמתלונן מוטל דומם, מבסס חומרה יתרה, ומלמד על התנהגות נעדרת אמפתיה מינימלית. הבעיטה החזקה בראשו של המתלונן, איבר רגיש שברגישים - עלולה הייתה לגרום לתוצאה חמורה במידה ניכרת, ודומה שאך במזל הסתיים האירוע בחבלה קלה יחסית. הנאשם ביצע את המעשים ללא שימוש בכלי משחית וללא שותפים, אך די בנסיבות עליהן עמדנו כדי להצדיק עונש חמור שיהלום את מעשיו.

6. עיינתי בפסקי הדין שהגישו ב"כ הצדדים, כולם של הערכאה הדיונית. להמחשת מדיניות הענישה אפנה לפסקי הדין שלהלן:

רע"פ 7645/20 שלמה כהן נ' מדינת ישראל (18.11.20). המבקש הורשע על פי הודאתו בתקיפה גורמת חבלה של ממש ואיומים. במהלך נסיעה באוטובוס, תקף את המתלונן שביקש ממנו להנמיך את קולו, בכך שבעט בו, דחף אותו, חנק אותו והיכה בפניו, וכן איים עליו כי "יאנוס" אותו. המתלונן סבל מדימום ונפיחות בפניו, חבלות יבשות ופצע בחלקה הפנימי של השפה. בית משפט השלום קבע מתחם בין עונש מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר. לאור עברו הפלילי המכביד של המבקש, ומנגד תהליך שיקומי שעבר בבית הסוהר, גזר את עונשו ל-7 חודשי מאסר בפועל ויום אחד, הפעיל מאסרים מותנים בחופף ובמצטבר, כך שנדון לשנת מאסר בפועל ויום אחד. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, העמיד את העונש על 15 חודשי מאסר בפועל, והפעיל מאסרים מותנים במצטבר, כך שסך הכל נדון ל-27 חודשי מאסר בפועל. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

רע"פ 8388/19 עומר שלאעטה נ' מדינת ישראל (18.12.2019): סכסוך בין משתמשים בדרך, אשר במסגרתו תקף המבקש את המתלונן, שעה שאשתו וילדיו מצויים גם הם ברכב. המבקש הכה את הקורבן במכות אגרופ, דחף אותו, הפילו ארצה ובעט בו. הוא הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, נהיגה בזמן פסילה ועבירות תעבורה נלוות. בבית משפט השלום נקבע מתחם עונש בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, והמבקש נדון למאסר בפועל למשך 8 חודשים בפועל עליו הצטבר עונש

מאסר מותנה שהופעל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, לאחר שנמצא כי העונש "מקל מאד", ובקשת הרשות לערער נדחתה, כשאף בית המשפט העליון מצא לקבוע כי בית משפט השלום הקל עד מאוד עם המבקש.

רע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.18). המבקש הורשע בהתאם להודאתו באיומים, תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין ונהיגה בפסילה. ביום האירוע נהג המבקש ברכב. המתלונן, בן כ-17, חצה את הרחוב בנתיב נסיעתו ונכנס למכוניתו של אביו. המבקש עצר את הרכב בו נהג, ניגש למתלונן וצעק עליו לצאת מן המכונית. הוא החל לגדף את המתלונן, ותקף אותו בשלושה אגרופים בפיו, באפו ומתחת לעינו, ואיים עליו כי "אם אני אראה אותך עוד פעם אחת, אתה תקבל בוקס". כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות בפניו, כאב ראש ושיניים, סחרחורות וקשיי נשימה מהאף, והוא נזקק לטיפול רפואי בבית חולים. בית משפט השלום קבע מתחמי ענישה נפרדים: בגין עבירות האלימות בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר, ובגין הנהיגה בפסילה בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין שנת מאסר. סופו של דבר גזר על המבקש שנת מאסר בפועל, המורכבת מ-8 חודשי מאסר בגין עבירות האלימות ו-4 חודשים במצבר בגין הנהיגה בפסילה. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור. בית המשפט העליון קבע כי הגם שיש טעם בטענתו, לפיה היה נכון לקבוע מתחם ענישה אחד משותף לעבירות בהן הורשע, ממילא העונש שנגזר עליו איננו חורג ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים. "אדרבה - חסד עשה עימו בית משפט השלום אשר גזר עליו עונש מקל ביחס לעבירות שביצע. התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה".

רע"פ 8176/12 חדד ראהב נ' מדינת ישראל (15.11.12). המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד ואיומים. הוא תקף מאבטח שעמד בכניסה למתחם אנדרומדה ביפו, בכך שהכה בו באגרופים בחלקי גופו, ובכלל זה בפניו, ואף פגע בעינו השמאלית. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות של ממש בגופו ובעינו והוא נזקק לטיפול בבית חולים. בנוסף קרע המבקש את חולצתו של המתלונן ואיים עליו באומרו "אתה לא מכיר אותי אני עוד יראה לך ולמשפחה שלך, אני ילמד אותך לקח". לחובת המבקש הרשעות קודמות רלוונטיות ומכבידות, לרבות מאסר מותנה בר הפעלה בן 18 חודשים. שירות המבחן העריך כי המבקש שינה את דרכיו, רכש כלים לשליטה בכעסים ומודע לדפוסי התנהגותו המכשילים, והמליץ להאריך את המאסר המותנה ולאפשר למבקש להשלים בתהליך השיקומי שהחל. בית משפט השלום דחה את ההמלצה, השית על המבקש 18 חודשי מאסר בגין העבירות בהן הורשע, הפעיל את המאסר המותנה תוך צבירה של 4 חודשי מאסר (סה"כ 22 חודשי מאסר) וגזר רכיבים נלווים. בית המשפט המחוזי קיצר קמעה את עונש המאסר הכולל והעמידו על 20 חודשי מאסר בפועל. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

7. בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי ובמדיניות הענישה, אני קובע את מתחם העונש בין 8-20 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש בתוך המתחם: לזכותו של הנאשם נזקפת הודייתו במיוחס לו, גם אם כפסע עובר לשמיעת העדים (בפתח ישיבת ההוכחות), וכפועל יוצא מכך, קבלת אחריות, הבעת חרטה, הימנעות מחקירת העדים בבית המשפט וחיסכון בזמן שיפוטי. למרות שהוא אב למספר ילדים מנשים שונות, הנאשם חי כדר רחוב, ללא גורמי תמיכה, ובעל נסיבות חיים מורכבות, כמפורט בגזר דינו האחרון (עת/2). לחומרה - עברו הפלילי של הנאשם רלוונטי ומכביד. לחובתו 11 הרשעות, חלקן בצירוף אישומים, בעבירות בעיקר בתחומי האלימות והרכוש, משנת 1999 ועד עתה. הנאשם נדון 5 פעמים לעונשי מאסר בפועל, לתקופה מצטברת של 48 חודשים. ממאסרו האחרון בן 21 חודשים (בגין 7 תיקי פל"א, לרבות בעבירות חבלה חמורה ותקיפה) שוחרר הנאשם חודשים אחדים עובר לביצוע מעשיו מושא ההליך דנן. בדומה לעונשים קודמים, גם עונש המאסר הממושך שהוטל על הנאשם בהרשעתו האחרונה, כמו גם מאסר על-תנאי בן 6 חודשים - אלו לא הרתיעוהו, והנאשם שב לסורו ולדרכים העברייניות והאלימות בהן הוא מתנהל. אלמלא הודה במעשיו, ראוי היה לגזור את עונשו בחלקו העליון של מתחם העונש. בהתחשב בהודאתו של הנאשם ובנטילת אחריות על מעשיו, ובהינתן בקשתם של שני הצדדים לגזור את עונשו בקרבה למרכז המתחם, החלטתי להורות כן, ואפשר חפיפה מתונה של חודש ימים מתוך תקופת התנאי. כמו כן, מובן שיש לחייב את הנאשם בפיצוי לקורבן העבירה, אך מנגד לא ראיתי לחייבו בקנס, ואסתפק בהטלת התחייבות.

8. סוף דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 13 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה על הפעלת 6 חודשי מאסר מותנה (ת"פ 30236-03-21, גזר דין מיום 7.9.22). 5 חודשים יופעלו במצטבר וחודש אחד בחופף.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים אשר ימנה מיום מעצרו - 17.12.23.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות פיזית או מילולית, למעט מעורבות בתגרה.

ג. פיצויים בסך 3,000 ₪ אשר ישולמו למתלונן (עד תביעה מס' 3). הפיצויים ישולמו ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.8.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

ד. הנאשם ייתן התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירת אלימות פיזית או מילולית. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, אחרת ירצה מאסר בן 5 ימים. ההתחייבות תיכנס לתוקף במועד שחרורו של הנאשם ממאסר.

מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הפיצויים כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת

עמוד 5

מהדרכים הבאות:

- כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il;
- מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000;
- במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"ד, 25 יוני 2024, במעמד הצדדים.